

forffel mellem fremmed og tyft Korn. Endstønt de fra de danske Generalkonsulater i Hamborg og Lübeck indhentede Oplysninger, jfr. Bilag 3 og 4, ikke vise nogen Virkning af Loven af 14de April 1894 paa Kornpriserne, naar man sammenligner Maanederne før med Maanederne efter Lovens Ikrafttræden, er man — om man end ikke ganske kan modbevise Møllerforeningens Paastand om, at der fremdeles er en ret betydelig Prisforffel i det fiesvigiske imellem fremmed og tyft Korn — dog mest tilbøjelig til at antage, at Prisforffellen mere skyldes lokale Forhold, saasom direkte Indløb af Møllerne fra Landmændene, hvorved Salgsprovision, Kommissionsgebyr, til Dels Fragtomkostninger o. s. v. spares, og mindre Toldens Indflydelse.

At Thyflands Eksport hertil af Hvedemel, uagtet Udførselspræmiens Bortfalden eller i hvert Fald betydelige Reduktion, alligevel i Aaret 1894 er yderligere steget mod 1893 med 8 Mill. Pfd. (se Bilag 7) — hvilket, altsaa viser, at de tyske Møllere fremdeles kunne konkurrere med de danske Møllere paa vort eget Marked — er begrundet i, at den tyske Mølleindustri paa flere Omraader er langt gunstigere stillet end den danske. I saa Henseende skal henvises til Thyflands store Toldbeskyttelse for Mel, der ganske udelukker enhver udenlandsk Konkurrence. Dette har til Følge, at de tyske Møllere ved den indenlandske Afsetning kunne opnaa en langt større Produktionsgevinst end vore Møllere paa Grund af den betydelige udenlandske Konkurrence, der ikke er hemmet ved nogen Toldbeskyttelse, ere i Stand til at opnaa herhjemme. En anden Fordel have de tyske Møllere i den lavere Arbejds løn. Et stort Fortrin i Konkurrencen med vore Møllere have de tyske desuden i de gode Afsetningsforhold, der sætte dem i Stand til at holde deres Møller i uafbrudt Drift, medens vore Møllere i de senere Aar have maattet indskrænke deres Produktion af Mangel paa lønnende Afsetning og følgerig ofte have maattet afbryde Driften endog i længere Tid, hvilket Forhold nødvendigt medfører, at Driftsudgifterne, fordelte paa den store Produktion, for de tyske Møller blive forholdsvis billigere end for de danske Møller med den lille Produktion og deraf følgende Driftsstandsninger.

I Sverrig er Tolden paa uformalet Hvede og Rug 3 Kr. 15 Ø. pr. 100 Kilo og paa formalet Hvede og Rug 6 Kr. 50 Ø. pr. 100 Kilo.

Ved Udførsel af Mel ydes der de svenske Møllere Toldgodtgørelse efter samme Forhold som i Thyfland, men man har ikke fundet Anledning til at søge oplyst med hvilket Beløb af Tolden det indenlandske Korn der er steget, idet der næppe kan være Tale om, at vor Mølleindustri kan blive truet ved en Indførsel af Mel fra Sverrig. Derimod vil den høje svenske Meltold umuliggøre al Eksport af Mel herfra til Sverrig. Vor Eksport af Hvedemel til Sverrig udgjorde i 1893 og 1894, forinden Forhøjelsen af Meltolden dersteds indtraadte, henholdsvis 16.2 Mill. og 10.6 Mill. Pfd.

Endelig bedes til Brug under Forhandlingerne om Positionen Kornvarer statistiske Oplysninger om Majs og Hvede (se Bilag 8 og 9).

Bilag 1.

Affkrift af en af Grosferersocietetet i Stettin til Regeringspræsidenten indsendt Beretning om Virkningen af Loven af 14de April 1894 paa Mølleindustrien og dennes Interesser.